

Oikeustapauskokoelma

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 27.3.2023 – Belgian valtio

(asia C-34/22)¹

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Rajoitukset – Verolainsäädäntö – Tulovero – Verovapautus, joka on varattu tietyt lakisääteiset edellytykset täyttävien pankkien maksamille koroille – Välillinen syrjintä – Belgiaan sijoittautuneet luottolaitokset ja johonkin muuhun Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltioon sijoittautuneet luottolaitokset

1. *Ennakkoratkaisukysymykset – Vastaus, joka on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Työjärjestyksen 99 artiklan soveltaminen*

(SEUT 267 artikla; unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 267 artikla)

(ks. 20, 23 ja 24 kohta)

2. *Palvelujen tarjoamisen vapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Perussopimuksen määräykset – Näihin kahteen perusvapauteen liittyvän kansallisen toimenpiteen tarkastelu – Sovellettavien sääntöjen määrittämisperusteet*

(SEUT 56 ja 63 artikla)

(ks. 25 kohta)

3. *Palvelujen tarjoamisen vapaus – Rajoitukset – Verolainsäädäntö – Kaikkiin palveluihin erotuksetta sovellettava toimenpide – Kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan verovapautusta sovelletaan yksinomaan sellaisista säästöistä saatuihin tuloihin, jotka on tehty kansallisille markkinoille tunnusomaiset edellytykset täyttäviin pankkipalvelujen tarjoajiin, ei voida hyväksyä*

(SEUT 56 artikla; ETA-sopimuksen 36 artikla)

(ks. 29–41 kohta ja tuomiolauselma)

¹ EUVL C 213, 30.5.2022.

4. *Ennakkoratkaisukysymykset – Tutkittavaksi ottaminen – Kysymykset, jotka on esitetty täsmentämättä riittävästi asiaan liittyviä tosiseikkoja ja syitä, joiden perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on tarpeen vastata – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen*

(SEUT 267 artikla; unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artiklan b ja c alakohta)

(ks. 43–45 kohta)

Ratkaisu

SEUT 56 artiklaa ja Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 36 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jolla on otettu käyttöön verovapautusjärjestelmä, jossa huolimatta siitä, että sitä sovelletaan erotuksetta kotimaisissa ja ulkomaisissa luottolaitoksissa olevista säästöistä saataviin tuloihin, johonkin muuhun Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltioon sijoittautuneissa luottolaitoksissa olevista säästöistä saatavien tulojen verosta vapauttamisen edellytykseksi on asetettu se, että sen myöntämisedellytysten on vastattava edellytyksiä, joista on säädetty kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä ja jotka ovat todellisuudessa tunnusomaisia kansallisille markkinoille.